

РЕШЕНИЕ

№83

гр. Перник, 26 юни 2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на тринадесети юни през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 95 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж.М.В. *** и М.Ж.В. ***, срещу мълчалив отказ на Община Перник да издаде скица за парцел за УПИ XXI, кв. 120 по плана на с. Рударци. С жалбата се твърди, че отказът на административния орган е незаконосъобразен, тъй като същия противоречи на материалноправни разпоредби, несъответен е на целта на закона и е постановен при съществено нарушение административнопроизводствените правила. От настоящия съд се иска да отмени административния акт, както и да задължи административния орган да довърши процедурата по издаване на скицата, като определи и срок за това. Претендира се и присъждане на направените по делото разноски, както и адвокатски хонорар.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Перник, чрез процесуален представител, възразява срещу жалбата. Оспорва и претенцията на жалбоподателите за присъждане на адвокатски хонорар в размер на 600 (шестстотин) лв., като намира същия за прекалено завишен и противоречащ на разпоредбите на Наредба №1/2004 г. за адвокатските възнаграждения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 57, ал. 2 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Административен съд - Перник, след преценка на фактите и събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Производството пред административния орган е инициирано със заявление с вх. № 12/ТР-982 от 02.03.2012г., с което е

поискано издаване на скица за УПИ ХХІ, кв. 120 по плана на с. Рударци, Община Перник. Заявлението е подадено от Ж.М.В.*** и М.Ж.В.***. Към него е приложен Договор за отстъпено право на строеж (суперфиция) върху държавна земя от 14 май 1981г., учредено в полза на Митьо Ж.В.***. Като основание (инициатива) за заявлението е посочено „за съда“. Поисканата административна услуга не е предоставена в срок, предвид което отказът на административния орган е обжалван пред съда като мълчалив, по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. С писмо с изх. № 12/ТР-982-1 от 19.03.2012 г., подписано зам.кмета на Община Перник и от началник отдел „ТСУ“ на заявителите изрично е отказано издаването на искания от тях документ, с посочено основание за това – изтекъл 5-годишен срок на договора за учредяване право на строеж в полза на заявителите в процесния имот. Отказът, обективизиран в писмото, което е индивидуален административен акт, е получен по твърдение на жалбоподателите на 23.03.2012 г., като същото не е връчено на заявителите по надлежния ред и към момента на подаване на жалбата в съда. Но тъй като по аргумент на разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от АПК и чл. 172, ал. 3 от АПК с издаването на изричния отказ, (приложен по преписката), действието на мълчаливия такъв отпада, то предмет на настоящата проверка е изричния отказ, обективизиран в писмото до заявителите независимо, че жалбата е подадена срещу мълчаливия отказ.

От отговора на Община Перник съдът приема, че е налице изричен отказ да бъде извършена „административна услуга“ по смисъла на определението, дадено в §1, т. 2, б.„в“ от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за администрацията (ЗА) във вр. с пар. 8 от ПЗР на АПК, тъй като молителите не са получили исканата скица. Искането за издаване на скица за имот представлява искане за извършване на административна услуга и е необходимо искането /заявлението/ да изхожда от заинтересувано лице.

По силата на чл. 21, ал. 3 от АПК отказът да се издаде документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения е индивидуален административен акт. Проверката за законосъобразност на атакувания административен акт съдът следва да направи съобразно разпоредбата на чл. 146 от АПК. Проверката се простира върху това дали актът е издаден от компетентния орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е актът с целта, която преследва законът. Неспазването само на някое от изброените изисквания води до недействителност на административния акт.

На първо място не се установи по делото атакувания отказ да е издаден от компетентен орган, доказателствената тежест, за което обстоятелство е изцяло върху ответника по жалбата. Видно от издадения отказ, същия е подписан от заместник-кмет и н-к отдел „ТСУ“ при Община Перник, а не от кмета на общината, като по делото не се представят доказателства за компетентността му да издаде отказа. С оглед на изложеното, така издадения отказ

е недействителен, а с оглед степента на допуснатото нарушение, като издаден от административен орган, при липса на компетентност за това е нищожен. Снабдяването със скица представлява административна услуга по смисъла на пар. 1, т. 2, б."в" от ЗА, свързана с издаването на удостоверителен административен акт, с който се установява съществуването на определени права. Към датата на издаване на оспорения акт единственият овластен орган да издаде или откаже исканата административна услуга е кмета на общината, съгласно пар. 4, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. В разглеждания случай, отказа е издаден от заместник-кмет. Оспореният административен акт е постановен от орган, който не притежава необходимата материална компетентност. Предвид на това, че обявявайки отказа за нищожен, преписката следва да се изпати на Кмета на Община Перник, съдът намира за необходимо да обсъди съответствието на оспорения отказ с материалния закон.

От доказателствата по делото се установява, че през 1981г. е сключен договор за отстъпено право на строеж върху държавно урегулирано място на парцел 21, в кв. 120 по плана на с. Рударци, общ. Перник между М. В.*** и председател на ИК на РНС. Представена е и заповед № 199 от 21.10.1987г. за отнемане отстъпеното право на строеж. Настоящите жалбоподатели не навеждат доводи, че са осъществили по какъвто и да е начин учреденото в тяхна полза отстъпено право на строеж. Имота по отношение, на който е било отстъпено правото на строеж се установява, че е идентичен с УПИ XXI-1683, в кв. 120 по сега действащия регулационен план на селото. По отношение на този имот е приет нотариален акт № 56, том. I, рег. № 1365 от 2008г. на нотариус, с район на действие Районен съд Перник, от който е видно, че като собственик на процесния имот са вписани лицата В.*** и Л. Н.***. Същевременно В. Н.*** е вписан и в разписния лист, приложен към делото. Налице е и влязло в сила разрешение на строеж в процесния имот за изграждане на еднофамилна жилищна сграда с възложители В. и Л. Н.***.

Мотивите изтъкнати от административния орган в отказа, са вътрешно противоречиви и не съответстват на събраните по делото доказателства. Не се припокриват и от нормативната уредба регламентираща отстъпване правото на строеж, което съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗС-правото да се построи сграда върху чужда земя се погасява в полза на собственика на земята по давност, ако не се упражни в продължение на 5 години и не е съобразен с представената по делото заповед № 199 от 21.10.1987г. за отнемане отстъпеното право на строеж, постановена при действието на чл. 67, ал. 2 от ЗС/отм./. То следователно в случая е налице и несъобразяване с материално правните основания, при които е постановен отказа.

Въз основа на изложеното административния орган при новото произнасяне следва да прецени жалбоподателите дали да са заинтересовани лица, които да могат да искат издаване на скица за определен имот. Следва да се укаже, че активно легитимирани по чл. 131, ал. 1 от ЗУТ, са собствениците и носителите на

ограничени вещни права според данните на имотния регистър за имота, поради което проверката трябва да обхване какво качество имат жалбоподателите по отделно. На следващо място следва да се преценят предпоставките на чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК. В ЗКИР и Наредба № 3 от 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и регистри, не е предвиден нито специален ред, нито специални изисквания за издаване на скици на недвижимите имоти, поради което намират приложение общите правила, регламентирани в АПК. Абсолютна процесуална предпоставка за разглеждане на подаденото заявление – по аргумент от разпоредбата на чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е наличието на правен интерес.

Предвид горното се налага извод, че обективирания отказ в писмо изх. № 12/ТР-982-1 от 19.03.2012г. е незаконосъобразен и следва да се прогласи за нищожен в условията на чл. 146, т. 1 от АПК и делото като преписка следва да бъде върнато на административния орган за ново произнасяне по заявление вх. № 12/ТР-982 от 02.03.2012г, с указание да се произнесе по заявлението в 7-дневен срок при спазване на дадените по-горе указания.

При този изход на спора и при направено от страна на ответника искане за присъждане на по-нисък размер на разноските в частта на адвокатското възнаграждение и на основание чл.143, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 5 от ГПК настоящия състав приема, че е заплатеното от страната възнаграждение е прекомерно и не е съобразено с действителната и правна сложност на делото. При това положение ответникът по жалбата – Община Перник ще следва да понесе направените от жалбоподателя разноски в производството в размер на 470.00лева, от които 450лв. възнаграждение за адвокат намалено в съответствие с чл. 8 във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения и пар. 2 от ДР на наредбата и 20лева държавна такса за образуване на делото.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на обективиран в писмо с изх. № 12/ТР-982-1 от 19.03.2012 г., изричен отказ на зам. кмета на Община Перник и на началник отдел „ТСУ“ да издаде скица за УПИ ХХІ, кв. 120 по плана на с. Рударци, Община Перник.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на Община Перник, който в 7-дневен срок, считано от влизане в сила на решението, да се произнесе по заявление с вх. № 12/ТР-982 от 02.03.2012 г. за издаване на скица за УПИ ХХІ, кв. 120 по плана на с. Рударци, Община Перник.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати в полза на Ж.М.В.*** и М.Ж.В. *** сумата от 470.00лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

СЪДИЯ: /п/